

ZPRAVODAJ

59. JIRÁSKOVA HRONOVA

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ, POŘÁDANÁ V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1989 NA POČEST 45. VÝROČÍ SLOVENSKÉHO NÁRODNÍHO POVSTÁNÍ

Co (ne)přivezla DILIA

Tak nejprve co přivezla. Najdeme zde část repertoáru Divadla na Vinohradech (Urmefisto, Záviš z Falkenštejna, ...). Národní divadlo je „zastoupeno“ Modrým pavilónem a divadelní fugou Vy jste Jan. Dále jsou k dispozici tyto zajímavé hry: Báj (Daniela Fischerová); Dcera Národa (Jindřich Fajstl); Neapolská choroba (Karel Steigerwald) a Písek (Arnošt Goldflam). Ze sovětské dramatiky bude ve středu zájmu zřejmě Bulgakovovo Psi srdce, ale za zmínku stojí alespoň ještě dvě jevištní adaptace. Jde o hru Ally Sokolovové Nesympatický mladý muž (jevištní verze Turgeněva románu Otcové a děti) a o hru Romana Cisaře Rus krví umytá (zpracování románových fragmentů Arťoma Vesjolyho). Dramaturgickým objevem jsou hry Don Quijote a Sancho Panza — autorem je António José de Silva zvaný Žid a Caladria — autorem je Bernardo Dovizi zvaný Bibbiena.

A nyní co zajímavého Dilia vydala, ale nepřivezla: Steigerwaldovu Tatarskou pouť, Horváthův Figarův rozvod, Kazancevovu hru Ó, velký budho, pomoz jim!, hru Tankreda Dorsta Merlin aneb Pustá zem, Klencáky Tibora Gyurkovicse a Zahradu bez země Ludmily Razumovské.

Dramatizaci prózy zasloužilého umělce Bohumila Hrabala Obluhoval jsem anglického krále, která má konečně vyjít knižně, uvádí ve Slávii divadelní soubor Dialog DK ROH Plzeň. Kolektiv si vybral úspěšnou „provázkovskou“ adaptaci nazvanou Rozvzpomínání, která je dílem režiséra P. Krobota a dramaturga P. Oslzlého.

FOTOGRAF SE MUSÍ ZAPOTIT

Na dílnu divadelní fotografie se sjelo 13 fotografů a fotografek z Čech i Moravy. Mají nejružnější povolání, fotografují amatérsky i profesionálně. Všem jim je ale společný zájem o divadelní fotografii.

První výsledky jejich práce se objeví během tohoto týdne na výstavě v Jiráskově divadle. Na konec září je plánováno se-stavení souborové výstavy, která má navštívit festival ve Světlavě, přehlídku Inspirace i

příští ročník Jiráskova Hronova. Některé z fotografií otiskne i Amatérská scéna ve svém letošním závěrečném dvojčísle.

Vedoucím dílny je Jaroslav Krejčí, který je o 90 let mladší než vynález fotografie. Divadelní fotografii se věnuje čtvrt století, když počátkem padesátých let několik neděl učil v Opavě a okolí a pak pracoval jako grafik. Řadu let vyučoval na FAMU, kde bude možná působit i po prázdninách. Domluvu o našem rozhovoru začal větou: „Do krematoria se chy-

stám až za patnáct let, tak se snad nějak dohodnem.“

● Jaké je technické pozadí vašich fotografií?

„Fotím s fotoaparáty starými skoro padesát let. Má to ohromnou výhodu, že vám je nikdo neukradne. Každý si myslí, že není možné, aby ještě fotily. A fotky dělám, dokud udržím palec ve vývojce. U negativů ne, tam si hlídám teplotu přesně. A papíry? Můj „bývalý“ šéf říkal tomu papíru, na který dě-

(pokračování na str. 2)

SETKÁNÍ S DIALOGEM

Po nedělním představení divadelka „ŠOK“ ve Žďárkách odvezl nic netušící soubor Divadla Dialog ve svém autobuse nejenom Luďka Richtera, ale i dva členy redakce Zpravodaje. Jelikož souboru nemůžeme zahrát skladbu cti, vyslovujeme mu alespoň poděkování touto cestou. Doufáme, že nastoupěná cesta spolupráce s Dialogem bude pokračovat.

Dnešní program JH

9.00	Beseda poroty se souborem	klub JD
9.30	Diskusní kluby	ZŠ
14.00	Beseda o práci AITA/IATA	ZŠ
16.00	Stará žena vysedává — AHA! MěstKS Lysá nad Labem	JD
16.00	Rozvzpomínání — Dialog DK ROH Plzeň	Slávie
18.30	Vítání souboru DS Vicena SKP Ústí n. Orli	schody JD
19.30	Stará žena vysedává — AHA! MěstKS Lysá n. Lab.	JD
19.30	Rozvzpomínání — Dialog DK ROH Plzeň	Slávie
22.00	Filmový večer — Psi a lidé	sady MAJ
22.00	Patronátní večer	SOU
22.00	Turecká kavárna KODL DS Tyl SK ROH Lomnice n. P.	klub JD

3/89

Střípky

Mistrovský pád Mistra Vika

„Takový Mistr může padnout jakkoli, kamkoli a hlavně z jakéhokoli důvodu. A tak tedy i náš Mistr padl (tedy jeden z Mistrů v Mistrovi a Markétě). O koho jde? O Mikiho, to je ten fousatej, paní, z Jiráskova, vědí? A kam? Nejprve na zem a pak do náručí nemocničních ošetřovatelek. Záskok za sebe má (Bohuslav Bartoš j. h.), ale měl starost, abych tu nezapomněla všechny pozdravovat. Což tímto činím!“

Neradi tedy uveřejňujeme vzkaz tlumočený Janou Važanovou z českolipského souboru, týkající se Vlastimila Vika, nepřehlédnutelné postavy Jiráskových Hronovů, který utrpěl pádem z kola těsně před JH zkrácení nervu blíže pravého ramenního kloubu o cca 15 cm. Vzhledem k tomu, že nerv dorůstá o 1 mm denně, stihne Miky podzimní zájezd do Japonska, kde mu bude scházet přibližně centimetr, což průj pro duševně vyrovnané Japonce je akorát.

Zabloudil jsem

Kam? Do restaurace. Do které? Do útulné, vlnivé, milé. Nikdo tu neseděl. Protože o ní nikdo (skoro) neví. Sympatičtí obsluhující Renata Výborná a Václav Andrejs vás vyhlíží. Odkud? Kde? SNACK se nachází v budově Středního odb. uč. společ. stravov. - přízemí (je to vedle ZŠ kde jsou diskusní kluby - cca 50 metrů od divadla). Je to vlastně taková druhá hronovská divadelní restaurace. Prostor slouží(vá) k výuce. Děje se tu taková hra. Žáci si tu hrají na hosty a nehosty. Během výuky - hry se ovšem podává skromná imitační strava a láhve jednotně plné - vody. - Otevřeno od 10.00 do 21.00.

Lepič plakátů

V této nové roli vystoupil všera ve foyeru Jiráskova divadla Petr Lébl, režisér divadelního souboru JELO DK ROH DP hl. m. Prahy. Protože se jaksi nedostávalo programů, za poslední peníze dal rozmnožit v Praze alespoň deset kusů a vlastnoručně je vylepil na mramorové zdi Jiráskova divadla. Vyznačil pečlivě alternace, aby posloužil k úplné a otevřené informovanosti. Když si chtěl po představení své dílo prohlédnout, zjistil, že návštěvníci si programy spletli se suvenýrem.

Narčený klasik

Významný literární kritik vytýkal A. Jiráskovi schematicismus a nařkl jej z porušení umělecké odpovědnosti k realitě. A čím se hájil A. Jirásek? „Promiňte, já jsem nepsal Heka, ale Věka.

Divadlo Dialog DK ROH Plzeň není na Jiráskově Hronově žádným nováčkem. Programově usiluje o myšlenkově náročné divadlo, a proto uvádí texty, se kterými se tak často nesetkáváme. Letos sáhli po próze Bohumila Hrabala. Obsluhoval jsem anglického krále, která se s úspěchem hraje i v pražském Činoherním klubu.

Patří nebo nepatří?

„Že prý kamera šedesátých let... a co tedy potom dělá v programu table Daleká cesta, když byla natočena už v roce 1949?“ Tak zazněl hlas z publika a měl samozřejmě pravdu. Jenomže ne tak docela. Kameraman Josef Střecha, byt generičně patří ke klasické české kameramanské škole, která se zformovala již ve třicátých letech, nasnímal v námi sledovaném období několik úspěšných filmů (např. Passerovo Intimní osvětlení, Weissova Zbabělce a Krejčíkovu Svatbu jako řemen). Režisér Alfréd Radok a ve své době zcela novátorský, způsobem výjimečným nejen u nás, ale i v kontextu evropském. Právě proto, že předjímá postupy 60. let, Radokova Daleká cesta do naší filmové přehlídky rozhodně patří. (psd)

Anketa se teprve rozbíhá a rádi přivítáme každý názor, který nám do redakce Zpravodaje doručíte. Dnes chceme na tomto místě uvést část článku „V čem nám nový zákon nepomohl“, který v nejbližších dnech vyjde v Amatérské scéně. Jeho autorem je Andělín Vylíčil.

„Po pravdě řečeno, příliš uznalý nebyl (alespoň v oblasti uvolňování pracovníků ze zaměstnání pro účely amatérského divadla) ani dřívější zákoník práce, resp. prováděcí předpisy. Uvolňování bylo (a je i nadále) charakterizováno jako překážky z důvodů obecného zájmu takto: „Organizace poskytnou pracovní volno v nezbytně nutném rozsahu k výkonu veřejných funkcí, občanských povinností a jiných úkonů v obecném zájmu... (§ 124, odst. 1 ZP). Podívejme se nyní na jednotlivé části předcházející věty trochu důkladněji.

„Výkonem veřejné funkce se rozumí např. výkon povinností vyplývajících z funkce... člena orgánů společenských... organizací...“ (§ 1, odst. 2. nař. vl. č. 54/1975 Sb.) Takže např. funkcionáři SČDO musela organizace poskytnout pracovní volno v „nezbytně nutném rozsahu“. Byla sice řešena i náhrada mzdy, ale to již bylo složitější. Svého času jsem zkoumal tuto možnost podrobně a to na různých stupních odborářské hierarchie od ZV ROH až po ÚRO. Reakce byla

Fotograf se musí zapotit

(dokončení ze str. 1)

lám, „baličák“. Na divadelní fotografii si vážím toho, že není důležité, čím se dělá. Žádná super technika není zárukou, že budete mít dobré fotky. A otázka kvality fotografií se už vůbec nerozřeší v žádných teoretických úvahách. My si můžeme o tom povídat, hádat se, házet fotky po zemi, šlapat po nich, rvát se, ale to, jaké budou fotografie se rozhodne až v divadle a v temné komoře. Dobrá fotografie vznikne, když nevíte do čeho jdete, zpotíte se a běhá vám mráz po zádech.“

● Dáváte přednost určitým režisérům a hercům; máte oblíbená divadla, která rád fotografujete?

„Dávám přednost lidem a divákům, které mám rád, ke kterým mám vztah. Ještě, než jsem za-

čal fotit, tak jsem znal Radoka, Grossmana, Honzu Kačera... Takhle vznikaly první souvislosti. Pro mě jsou důležitější jiné vztahy mezi lidmi, než ty finanční. 80% věcí jsem fotil bez honorářů. Mým krédem bylo a je neživit se fotografováním. Teď bych chtěl nafotit Goldflamův Proces; Grossmanův už mám. Slyšíte ten zvuk: Grossman - Goldflam? A pak bych rád udělal Polesného zločin a trest v Rubínu.

● Jaké je postavení divadelní fotografie u nás?

„Jsou to neustálé boje, zvláště s fotografickým Olympem, kde sedí lidi, který v životě divadlo nefotografovali. A ty se domnívají, že divadlo udělá režisér, herci a scénograf a my to jenom zmáčkнем. A že divadelní fotografie je příliš úzký obor. Nesouhlasím! Ten obor sahá od Aristofana po Ionesca, od Tyla po Havla, od Medfické k Olivierovi; mezi tím se pohybuji takové maličkosti jako Shakespeare, Čechov, Brecht atd. - každý se stovkami divadelních postav, se stovkami jejich osudů. A to je příliš široký obor pro jeden lidský život!“

PS - Ve středu, po ukončení diskusních klubů, by měla proběhnout v prostorách Jiráskova divadla diskuse nad fotografiemi J. Krejčího za účasti autora. -zat-

Anketa

no řešit buď formou neplaceného pracovního volna nebo úpravou pracovní doby“. To bylo v roce 1986. V roce 1989 nelze již ani to, neboť § 22, odst. 2. nař. vl. č. 233/1988 Sb. je u výkonu veřejné funkce nahrazena vazba „společenských organizací“ vazbou „organizací sdružených v NF“. Což při souběhu rigorózního dodržování práva a neuznalého vedoucího může také znamenat, že vás organizace neuvolní. Ani na náhradní volno.

Můžete namítnout, že zdaleka ne všichni ochotníci jsou funkcionáři SČDO. Pojďme tedy dále.

„O výkon občanských povinností a jiných úkonů v obecném zájmu jde zejména u... jiných osob předvolaných k jednání u NV nebo jeho zřízení...“ (§ 21, odst. 3. nař. vl. č. 54/1975 Sb.). Navíc ve 4. odst. téhož se psalo: „Vznikne-li pochybnost zda jde o... jiný úkon v obecném zájmu, rozhodne okresní NV v dohodě s OOR“. Těchto případů jistě nebylo mnoho, ale - novelizací byla vypuštěna vazba 3. odst. „a jiných úkonů v obecném zájmu“ a 4. odstavec byl vypuštěn úplně. Přesto však měli - a stále nyní mají - šanci např. vedoucí souborů, režiséři apod. pro poskytnutí pracovního volna při jednání např. na OKS či KKS jako zřízení národních výborů. Ale spoň na náhradní volno. A budou-li vytrvalí a tvrdohlaví, třeba i na náhradu mzdy. A pokud se týká „jiných úkonů v obecném zájmu“, tak zde je situace naprosto jednoznačná: vyhl. - č. 236/1988 Sb. se o těch, kteří se věnují amatérské kultuře (a tedy i divadlu), nezmiňuje...

Nové tváře - Nové tváře

Na Hronově, v KMD, mezi lektory se objevila nová tvář. Je slušností nově příchozí představit, a protože dlouhé články již byly napsány, tak jen telegraficky.

● Jak se jmenuješ?

Jana Kališová.

● Čím se živíš?

Dalo by se říci, že režíř u divadla.

● Jaké máš pro tuto činnost předpoklady?

Vzdělání dokončené - odborné. Což nevím, jestli je postačující.

● Proč jsi přijela do Hronova?

Protože je Meluzín v zahraničí a nalákal mě ten naproti, (seděl tam J. Burian). A né, že by mě to nezajímalo.

● Už jsi se někdy pracovně setkala s amatérským divadlem?

Ano. V divadle Lucerna Praha.

● A jak?

Režie, šlo o adaptaci knihy M. Skály „Cesta kolem mé hlavy za 40 dní“. Tam se to jmenovalo „Sluneční dvůr“.

● Co si od účasti slibuješ?

Setkání s lidma, kteří nemají dubové palice.

● Máš za sebou první setkání s frekventanty, jaká je tvoje reakce?

Jsem unavená.

● Myslíš, že se v nejbližších letech divadlo v českých zemích ještě udrží?

Jak které.

● A co počáš, vydržíš?

Jsem snad rosníčka?

Nebyla. Šlo skutečně o novou lektorku KMD J. Kališovou a protože byl nejvyšší čas jít na „horkou lázeň“ představení bylo u konce.

(vs)

Divadlo AHA! MěstKS Lysá nad Labem si už získalo přízeň hronovských diváků. Neusnulo však na svých muzikálových vavřínech a vydalo se cestou sice trnitou, nicméně zajímavou za novými autory i poetikou. Letos uvede v Jiráskově divadle hru polského autora T. Różewicze Stará žena vyseďává.

Z (barevných) diskusních klubů

FIALOVÝ

„Chcete vědět, který z našich amatérských souborů pojedě do zahraničí? Zajímá vás, jaký zde uvidíme zahraniční sou-

Něco o světě

bor? Umíte některý světový jazyk a chtěli byste se zúčastnit zahraniční dílny? O možnostech a perspektivách zahraničních styků se dozvíte dnes na besedě o práci AITA/IATA ve 14.00 hodin v základní škole.

Předmětem hlavních sporů v diskusích o představení Příliš horká lázeň byly názory na použitý textový materiál. Závěrem se však diskutě pod vedením Ludka Richtera shodli na existenci tří vrstev představení (vybrané epizody z Majakovského Ledové sprchy; Majakovského verše; písně, které jsou dílem souboru). Uvažovalo se o tom, která složka je vedoucí, ze které lze nějakým způsobem vydedukovat klíč k celému představení. Závěr byl zhruba takto-

výto: Tři textové roviny nebyly postaveny do žádoucího (a snad i inscenací zamýšleného) kontrastu. Stalo se tak nezvládnutím techniky provedení. Majakovského karikaturní až groteskní text byl předveden v konvenci realistického herectví, čemuž je však možné opovnovat tím, že jde o herecký styl souboru. Básně, které byly pokládány za „čistší ideové vize“ byly přemírou „zcivilnění“ interpretace zbaveny smyslu i významu. A proto tedy nemohly v konečné formě fungovat ani písně. Za hlavní nedostatek inscenace je považováno neprot-

nutí tří použitých textových rovin, za hlavní klad konstruktivně kritické občanské stanovisko.

RŮŽOVÝ

Z diskusního klubu, který vedla Kateřina Fixová, chceme upozornit na úvahu prof. Jana Císáře o rozporu mezi momentálním pojetím satiry a satirou jako uměleckým útvarem. Na tuto úvahu navázal Jiří Fréhar, který hovořil o absenci velké gogolovské satiry v sovětské dramatice.

(pokračování na str. 4)

Divadelní studio JELO DK ROH DP hl. m. Prahy se představilo zvem Přeměna (původní Kafkova povídka se jmenuje Proměna). se měli možnost prvního setkání před pěti lety v inscenaci Vonnegutových, ale i profesionálních divadelníků. Od té doby můžeme jeho pocity o světě, o společnosti, o sobě samém.

Tyto inscenace, a tedy i Přeměna, jsou poznamenány jeho silným výtvarným citem, jeho schopností zorganizovat emocionálně vypjatou strukturu celku, jeho smyslem pro detail a odvahu zastavit na jevišti čas a prostřednictvím tohoto zastavení vytvářet zvláštní napětí. Je to typ divadla, který může v divákovi vzbudit bezvýhradné nadšení a pocit absolutního souznění, stejně jako chlad, nepochopení a odmítnutí. Což bývá konečnou osud většiny inscenací, které se vymykají běžným divadelním zvyklostem a nastolují principy poněkud odlišné.

I když je Léblova Přeměna svébytným útvarem, sleduje věrně Kafkův příběh a pracuje výhradně s jeho textovým materiálem. Přesto se nabízí otázka, nakolik je divák, který Kafkovu předlohu nezná, schopen orientovat se v příběhu, respektive do jaké míry mu může být zhlédnutý útvar sdělný bez případného uvádění do

souvislosti s původní předlohou. Můžeme si odpovědět, že je to patrně velmi subjektivní záležitost, což úzce souvisí se základním principem, na němž je Léblova inscenace vystavěna: je to princip symbolů, nesoucích především nediskurzivní emotivní informaci, kterou vní-

s Léblovou inscenací Kafkovy povídky, kterou uvedlo pod názvem S výraznou a bezesporu talentovanou osobností Petra Lébla jsme sledovat v podstatě souvislou linii Léblovy tvorby, formulující

složitě formulovat téma inscenace verbálně: záleží do značné míry na subjektivních pocitech.

Všimněme si v těchto souvislostech neobvyklé práce se situací; její kompozice nevychází ze zákonů divadelních, ale struktura je budována jako dí-

lých nápadů (např. emotivně působivé provedení tance při písni s anglickým textem). Ale ne všechny nápady a situace jsou vypracovány se stejnou důsledností a precizností. Patrně i tato skutečnost může ztížit vnímání diváka, protože jej odvádí od emotivního, asociativního vnímání situací k racionální snaze jednotlivé znaky a situace za každou cenu dešifrovat a verbálně pojmenovat. Zatímco přemýšlí a dešifruje, může mu „ujet vlak“. A pak už se jen těžko dostaví ony pro smysluplné vnímání této inscenace tolik potřebné asociativní souvislosti. Sdělnost inscenace tak může být silně narušena.

Léblova Přeměna nebude patrně patřit k takovým, které zaujmou a osloví široký okruh diváků. Nicméně pro určitý okruh publika, jehož vnímání je vyhraněná poetika souboru blízká, je jistě silným emotivním zážitkem.

Recenze představení

máme asociativně, na základě naší schopnosti ten či onen symbol zařadit do určitého kontextu. Takový princip divadla, který se položí na tento způsob sdělení, můžeme zařadit do zkušeností a vědomostí, které máme [tj. zatímco někdo hledá tyto kontexty přes znalost Kafky, jiný je hledá na základě zcela jiných zkušeností...].

Protože diskurzivní rovina smyslu funguje minimálně a je záměrně vypořádána, je velmi

lo výtvarné. Ve složitém komponování zvýrazňuje řadu prvků, množí symboliku... Zmnožuje se tak i subjektivnost čtení, tedy řada výkladů, pokud si pro sebe sdělení inscenace pokoušíme slovně formulovat.

Kromě výtvarna je v inscenaci Přeměny dramatickým prvkem i hudba, která je svým místem v kompozici rovnocenným partnerem herecké akce a výtvarnému znaku. Setkáváme se s řadou zajímavých a neotře-

V autentickém prostředí kavárny uvádí svou inscenaci KODL - Divadelní soubor Tyl SK ROH z Lomnice nad Popelkou. Posloužil jim k tomu text populárního francouzského dramatika Roberta Thomase Turecká kavárna.

Zochotnického dávnověku

„Statista“

Výraz statista je pro každého „starého ochotníka“ pln žluče a jedu; takovou úlohou opovrhne a musí-li dělat toho komparsa, buďte jisti, že neudrží při hře jazyk za zuby, jak autor káže, spokoje se pouze „řezáním ksichtů“, nýbrž brum-laje a mumlaje dává najevo, že „také hraje“. Vůbec na volné chování na jevišti si náramně potrpí, aby se nezdálo, že je na prknech poprvé. A to jest ještě dobře, když se uskrovní a pronáší svou náladu ve hře tlumene, hůře bývá, když si vzpomene a hlasitými poznámkami oživuje třeba davové scény. Obvykle svede ostatní kompars s sebou a teď to začne: scéna je báječně živá, „pravdivá a jako skutečná“, ale mluví se to, co v knížce není, nápovědův hlas v halasu zanikne, herec ztrácí souvislost řeči a - umlkne. Když umlkne on, ztratí se kuráž davu a nastane nepřírozená pomlčka, než herec zase své slovo z boudy chytne. Tomu se říká „zaběhávání zajíců na prknech“ a je to názorný příklad „přirozeného pojetí úlohy“.

(Z Věstníku Smetanova okrsku div. och. čsl. roč. 1927)

Z (barevných) diskusních klubů

(dokončení ze str. 3)

MODRÝ

Husto. Přehušteno. Angažmá tu přijal (prozatímně) celý Klub režisérů a řádka dalších frekventantů. Hvězdný moderátor František Zborník je i v tomto plnu jako ryba (se šupinami) přirozeně doma. Doveďte vytvořit atmosféru tolerance, volnosti a smysluplného sdílení.

Ó to byl mrak otázek nad inscenací Blanenských. Dramatická groteska se nekonala, ale o tom se jistě píše jinde... (žánr, hudba, interpretace veršů...).

Rozpory ne zcela usmířené. Proč by se z tohoto Majakovského, z této celistvé básnické metafory nemohl udělat politický kabaret?

Ovšem i při kabaretu bychom mohli chvílemi trnout, a ne se pouze více či méně příjemně bavit. Ovšem autor tu zřejmě zůstal. Hlas nesouhlasný na závěr: „Tleskal jsem také, ale Majakovskému“.

— Edward obecně přijat pro precizní práci se znakem, pro herecký takt (a kontakt). A náhle vyplynulo, že v programu nebyl uveden podstatný autor - spoluautor, kongeniální tlumočník Leara Antonín Přidal. (im)

Prvním představením druhého dne přehlídky byla inscenace Přeměna pražského souboru Jelo, která je dramatizací povídky Proměna pražského německého spisovatele F. Kafky.

Diskuse v KMD:

- jsme schopni vnímat, i když nerozumíme
- přemýšlení je prý vyloučeno
- mlha: názorová rozplizlost PROČ?

I. Atmosféra, emoce... vytváření krásna, jež nemilosrdně vyplaví údolí rozumu

— výklad dějových faktů různý

Parádní vjemy (kostýmy, hudba, zpěv...)

Výtvarné divadlo

— inscenace je obraz, polyfonní skladba, v níž nelze chápat jednotlivosti, oddělit jednotlivé motivy, určit jejich hierarchii (dominantnost)

— sklenice piva, v níž penu upění nám jiná... [Jelo]

II. Racionální výklad rozkrývá ní dějových faktů — ne — jed-

notný, většinou nesouvislý Existuje: Podobenství vývoje naší společnosti

Proměna: Přeměna

Proměna je hlubší, dotýká se podstaty (uvnitř)

Mladýma očima

Přeměna — Vně

Míra vysvětlení jednotlivých významů — různá

Magnet, — motiv neexistuje: Proč vidět představení znovu?

Nejraději bychom viděli představení znovu... (i vzápětí): nechat na sebe působit, cítit, přemýšlet, rozkrývat

Téma Kafka

— skrývání vlastního tématu za Kafkou

— lidé, kteří Kafku znají, hůře chápou

— respektování většiny dějových faktů v souvislosti s povídkou Kafkovy Proměny V diskusi se objevilo mnoho často protichůdných názorů, však v jednom se shodly:

INSPIRATIVNÍ PŘEDSTAVENÍ!!!

Druhým představením, které jsme zhlédli byla hra JARO divadelního souboru ŠOK M — Tatra Kopřivnice na motivy povídky Slavomíra Mrožka.

Všechny skupiny se shodly na tom, že hra přinesla pohodu, odlehčení, zábavu, ale i zamyšlení. Časový rozsah odpovídal žánru představení, které se jeví jako agitka.

Divadelní soubor si vybral motiv létání, na kterém ukázal, že dobrý text, i když je starší, může být velmi aktuální. Jeho výběr dal základ úspěšnosti hry u diváka.

Domníváme se, že režisér si uvědomuje menší herecké zkušenosti aktérů hry, a proto kladě důraz na text. Možná právě proto se nám zdá, že některým situacím by prospěla větší rozehranost, lepší a důslednější využití jinak velmi vhodně zvolené scény.

MAGIE JAROSLAVA KREJČÍHO

Na výstavě divadelní fotografie v Jiráskově divadle nenaleznete reklamní záběry bělobubých hvězd. Nenaleznete tu ani popisné fotografie (známé z vývěsek mnohých divadel i ze stránek některých časopisů), kde je zachyceno vše: jeviště, kulisy, herci v kostýmech... Ale těžko poznáte, o čem se hraje.

Zato zde objevíte svět divadla viděný objektivem Jaroslava Krejčího. Krejčího fotografie mě fascinují a okouzlují svou magičností. Krejčí totiž čas na svých snímcích nezastavuje; čas na nich plyne dál, děj se odvíjí, akce trvá. Ať už tu vidíme japonského mima a tanečníka Mina Tanaku, Danu Medřickou s Janem Kačerem, Ladislava Peška, nebo záběry z Bratří Karamazových. Krejčí na svých fotografiích nebere lidem duši, on ji hledá a nachází.

Výstava se bude v průběhu přehlídky částečně obměňovat a objeví se na ní i některé další fotografie z Krejčího bohatého archivu. A v neposlední řadě i snímky, které vzniknou na Dílně divadelní foto-

grafie, jež zahájila 6. srpna v Náchodě svou činnost pod vedením Jaroslava Krejčího.

—zat—

Zítřejší program JH

9.00	Beseda poroty se souborem	klub JD
9.30	Diskusní kluby	ZŠ
13.30	Tři pohádky — DDS Hradadlo Zliv	Žďárky
16.00	Špatný byt — DS Vicena Ústí n. Orl.	Slávie
16.00	Štěstí je dřina, drahoušku	JD
	DS Scéna KaSS, Kralupy n. Vlt.	
18.00	Hrajeme si na Sachse	sady MAJ
	— KODL — DS TYL Lomnice n. P.	
18.30	Vítání DK Jirásek Česká Lípa	schody JD
19.30	Štěstí je dřina, drahoušku	JD
	DS Scéna KaSS, Kralupy n. Vlt.	
19.30	Špatný byt — DS Vicena Ústí n. Orl.	Slávie
22.00	Filmový večer — Perličky na dně	sady MAJ
22.00	Patronátní večer	SOU
22.00	Turecká kavárna — KODL DS TYL SK ROH	Slávie
	Lomnice nad Popelkou	